

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/759/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224588
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813224588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu Y. W. O., s.r.o., so sídlom S., I. 8, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. W. A., advokátom, so sídlom S., I. X proti žalovanej D. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., B. XXX/XX, adresa na doručovanie: C., M. R. A. 9, o zaplatenie 1.110,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. marca 2015, č.k. 14C/17/2014-56, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a vo výroku III. p o t v r d z u j e .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 19,62 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 19,62 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol. Vo výroku III. žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu O. a.s. uzatvoril v postavení banky so žalovanou dňa 29.11.2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo 0284281712. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 21.500,- Sk (713,67 eur). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 17,30 % ročne. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 60 mesačných splátkach 591,- Sk (19,62 eur), splatných k 20. dňu príslušného mesiaca. Konečná splatnosť úveru bola 20.11.2010. Žalovaná úver riadne nesplácala. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 na žalobcu. Postúpenie pohľadávky žalovanej oznámila O. O., a.s. listom zo dňa 05.04.2013. Zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z., keďže predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 21.500 Sk (713,67 eur) zo strany veriteľa a povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Napriek tomu, že základná úprava úveru ako právneho inštitútu je obsiahnutá v Obchodnom zákonníku, v tomto konkrétnom prípade bola zmluva o úvere uzavretá medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, vzhľadom na uvedené dôvody zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy, hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecne k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo preto dôležité posúdenie, kedy nastala splatnosť dlhu žalovanej. V konaní nebolo preukázané, že by bol žalobca alebo jeho právny predchodca vyhlásili mimoriadnu splatnosť úveru. Súd preto musel skúmať, ohľadom ktorých jednotlivých splátok úveru prichádzalo do úvahy premlčanie. Keďže pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka vychádzal súd z trojročnej premlčacej doby, bolo možné priznať len splátky splatné najviac

tri roky pred podaním návrhu na súde. Návrh bol súdu doručený dňa 20.11.2013, žalobcovi teda bolo možné priznať len splátky splatné v období troch rokov, ktoré predchádzali tomuto dňu. Do tohto obdobia spadá len splátka splatná dňa 20.11.2010. Ide o poslednú splátku úveru. Z uvedených dôvodov zaviazal súd žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 19,62 eur, zodpovedajúcu nepremiľčanej splátke. Žalobca sa domáhal úroku z omeškania od 21.11.2010 v sadzbe 9 % platnej ku dňu omeškania. Súd žalobcovi úrok z omeškania v uplatnenej sadzbe priznal, keďže bola v súlade s právnymi predpismi, ale len z nepremiľčanej časti žalovaného nároku, teda zo sumy 19,62 eur odo dňa 21.11.2010, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru do zaplattenia. Ako už súd konštatoval, vo zvyšnej časti bol nárok žalobcu premiľčaný a súd ho pri zohľadnení vznesenej námietky premiľčania ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Žalobca sa proti žalovanej domáhal zaplattenia sumy 1.110,49 eur s príslušenstvom. Súd však zaviazal žalovanú len na zaplattenie 19,62 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Možno konštatovať, vzhľadom k sume, ktorá bola predmetom konania bola žalovaná v konaní úspešná, pričom jej neúspech bol len v pomerne nepatrnej časti. Preto by vzhľadom na citované ustanovenie mala nárok na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. Keďže jej však žiadne trovy nevznikli, resp. si ich neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť mu istinu 1.090,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 967,96 eur od 21.11.2010 do zaplattenia a náhradu trov konania. Dôvodil, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou bola dňa 29.11.2005 uzavretá zmluva o úvere podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na to má záväzkový vzťah charakter absolútneho obchodu. Namietal aplikáciu ust. § 103 Občianskeho zákonníka súdom prvého stupňa v tom, že pre každú splátku začala plynúť premiľčacia doba odo dňa jej zročnosti. Poukázal na to, že v predmetnej veci bol úver poskytnutý žalovanej jeho právnym predchodcom, splatný dňa 20.11.2010. Tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvná dohoda o uhradení úveru v splátkach nie je dohodou o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko si zmluvné strany dohodli konečnú splatnosť dlhu do 20.11.2010. Premiľčacia doba pre celú sumu neuhradenej pohľadávky začala plynúť dňa 21.11.2010 a na súde ju uplatnil pred jej uplynutím. Jeho právny názor je judikovaný aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn 4Obo/54/2007. Mal za to, že jeho nárok bol opodstatnený v celom rozsahu, a preto žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 379, § 380, § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že zmluvu o splátkovom úvere, uzavretú dňa 29.11.2005 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 29.11.2005. Vzhľadom na vznesenú námietku premiľčania zo strany žalovanej súd s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy posudzoval plynutie premiľčacej doby podľa ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo preukázané, že by pred konečnou splatnosťou úveru došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, avšak nakoľko žaloba bola podaná dňa 20.11.2013, bolo možné žalobcovi priznať len splátky splatné v období troch rokov, ktoré predchádzali tomuto dňu. Do tohto obdobia spadá len splátka splatná dňa 20.11.2011. Ide o poslednú splátku úveru. Začiatok plynutia premiľčacej doby stanovil v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka tak, že pre každú splátku začala plynúť premiľčacia doba odo dňa jej zročnosti. Súd tak žalobcovi priznal iba sumu 19,62 eur (suma predstavujúca poslednú splátku). Z tejto nepremiľčanej splátky úveru priznal žalobcovi úrok z omeškania 9 % od 21.11.2010 a vo zvyšnej časti žalobu pri zohľadnení námietky premiľčania zamietol.

6. Žalobca svojím odvolaním namieta nesprávne právne posúdenie veci v otázke premiľčania, keď mal za to, že začiatok plynutia premiľčacej doby nie je možné stanoviť v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi účastníkmi bola dohodnutá konečná splatnosť úveru

(20.11.2010) a premlčacia doba pre celú sumu neuhradenej pohľadávky začala plynúť až po konečnej splatnosti úveru, t. j. od 21.11.2010. Preto svoj peňažný nárok nepovažoval za premlčaný.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.11.2005, na základe ktorého bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 713,67 eur, je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, súd prvého stupňa správne posudzoval plynutie premlčacej doby s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej medzi účastníkmi konania, vyplýva, že splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá dňom 20.12.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.11.2010, pričom výška mesačnej splátky predstavovala 591,- Sk, t. j. 19,62 eur. V konaní nebolo preukázané, že pred konečnou splatnosťou úveru došlo k odstúpeniu od zmluvy právnym predchodcom žalobcu, alebo k zosplatneniu celého úveru, preto súd prvej inštancie správne začiatok plynutia premlčacej doby stanovil v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka tak, že pre každú splátku začala plynúť premlčacia doba osobitne odo dňa jej zročnosti. Žaloba na súd bola podaná dňa 20.11.2013, pričom žalovaná mala podľa zmluvy o úvere splácať splátky istiny mesačne k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Žalobcovi teda bolo možné priznať len splátky splatné v období troch rokov, ktoré predchádzali dňu 20.11.2013, teda dňu podania žaloby. Do tohto obdobia spadá len splátka úveru splatná dňa 20.11.2010. Ide o poslednú splátku úveru. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, keď žalobcovi priznal istinu 19,62 eur s úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti, t. j. o zaplatenie istiny 1.090,87 eur s prísl. žalobu žalobcu z dôvodu premlčania nárokov zamietol. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalobcovi, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti.

9. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

10. Úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., nakoľko jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).